

ΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ένας φίλος το 1987 γεμάτος συγκίνηση και νοσταλγία μου ζήτησε να του χαρίσω το σχολικό βιβλίο του Γραμματόπουλου, του θύμιζε το σχολικό του βιβλίο στο Δαδί και τα παιδικά του χρόνια. Του το χάρισα γιατί δεν είχε αντίτυπο ο ίδιος. Εγώ χαρίζοντας το βιβλίο αισθάνθηκα άλλη συγκίνηση, τη συγκίνηση που είχα από το βιβλίο, όχι στην παιδική μου ηλικία, γιατί τότε δεν είχε γεννηθεί ο Γραμματόπουλος - αλλά όταν το πρωτοείδα στην απελευθέρωση.

Ήταν ένα βιβλίο που με γέμισε χαρά και ελπίδα, δεν ήταν σαν τα πληκτικά βιβλία της παιδικής μου ηλικίας.

Είδα και τα έργα μερικών μαθητών του στη Σχολή Καλών Τεχνών και είχα την ίδια χαρά και την ίδια ελπίδα.

Έκτοτε ο Γραμματόπουλος εξελίχθηκε και έκανε το έργο του όπως ήθελε και μπορούσε αυτός.

Ας με συγχωρήσει που μένω στο πρώτο του βιβλίο γιατί μου έδωσε σφοδρή συγκίνηση που δεν ξεχνώ.

Αυτό το βιβλίο και μια αφίσα της Αντίστασης μου έδωσαν ελπίδα που κρατά ακόμα.

Ευχαριστώ το Γραμματόπουλο.

Γ. ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ, Ζωγράφος